

CAPÍTOL 13

L' aventura d' en Pere Saputo i les tres figues

Brauli Foz:

- Oh! Quantes classes de lladres hi ha en el mon!
Hi ha lladres amb roba de **pillets** i altres amb elegant roba de vestit.
Uns roben a casa, còmodes i segurs i altres roben al carrer, en el camp, en els camins i fins i tot en els palaus!
Allà és on més lladres hi ha...

Una **persona pilla** és una persona que enganya als altres.

Però de tots els tipus de lladres que existeixen, els pitjors són els escriptors.
Escriptors que presumeixen ser persones honrades i després roben històries i expliquen mentides a tothom.

T' he d' advertir, estimat lector, que la història que llegiràs en aquest capítol l' ha escrit diferent un **escriptor estranger**.
Aquell escriptor s' ha inventat un personatge que li roba el protagonisme al gran Pere Saputo en aquesta aventura que us explicaré.

A Almudèvar, a prop de l' Ermita de la Mare de Déu de la Corona, hi havia una figuera que mai donava fruits.
Però aquell any, quan en Pere estava a Santa Eulàlia La Major, la gent d' Almudèvar va veure tres figues a la figuera.
Eren tres figues maques i rodones.

Els veïns i veïnes d' Almudèvar
creien que eren fruits especials i màgics.

L' alcalde i diversos homes importants d' Almudèvar,
van decidir enviar les tres figues al rei d' Espanya.
Volien demostrar al rei que eren homes **lleials**.

La **lleialtat** és ser fidel a
algú al que es respecta.

Alcalde d' Almudèvar:

- Anem a comprar una cistella per a emportar les figues.
Vull que la cistella la fabriqui
el millor **cisteller** d' Osca.

El **cisteller** és la
persona que fa i ven
cistells.

La cistella ha de tenir tres buits diferents.

Un buit per a cada figa.

I vull que sigui una cistella **esponjosa**,
perquè les figues no s' espatllin durant el viatge.

Alguna cosa **esponjosa**
és alguna cosa suau
sobre els quals es
secunden altres
objectes o persones.

Després de dir això en veu alta,
l' alcalde va mirar a en Pere,
que havia arribat a Almudèvar feia una estona.

Pere Saputo:

- Tu, Pere Saputo, portaràs la cistella al rei.
Ja coneixes Madrid i el palau real.

Ets una persona important.

A tu et faran cas.

Vaig a escriure una carta perquè la llegeixi el rei.

Tothom va aplaudir aquell idea.

L' alcalde li va donar diners a Pere para pel viatge.

En Pere va preparar el seu equipatge

i va marxar d' Almudèvar per a anar a Madrid, una altra vegada.

Durant el camí, en Pere parlava només en veu alta.

Pere Saputo:

- **Apa, que aquests veïns i veïnes meves...**

M' envien a Madrid per a donar-li tres figues al rei...

Arribo al palau reial, em presento i després...
què faig?

Què li dic als cortesans i les cortesanes del rei?

Hola, bona tarda.

Soc en Pere Saputo i vull veure al rei.

Vinc d' Almudèvar i li porto tres figues...

Es riuran de mi i del meu poble!

He de pensar en fer o dir alguna cosa
perquè em prenguin de debò a mi i al meu poble.

En Pere es va passar quatre dies fent el mateix:
caminar i pensar.

Al final se li va ocórrer un pla.

En Pere diu aquesta frase perquè creu que els seus veïns i veïnes han fet una ximpleria: enviar tres figues al rei com si fos un regal màgic.

En Pere va recordar a la gent del palau reial:
gent que només feia bromes i explicava acudits.
Era difícil que respectessin a en Pere
portant tres figues des d' Almudèvar.
Així que va decidir fer riure a els cortesans i al rei.
I així aconseguiria que el respectessin.

Aquell dia va arribar a Alcalà d' Henares.
Mirant la cistella amb les figues, va dir:

Pere Saputo:

- Bé, pel que tinc pensat fer,
el mateix son tres figues que dues figues.

I després de dir això,
en Pere es va menjar una figa i va seguir el seu camí.

Va arribar a la **Venda de l' Esperit Sant**
i va tornar a mirar la cistella de les figues.

Pere Saputo:

- I, bé, el mateix és una figa que dues figues.

I al dir això, es va menjar una altra figa.

Al final, en Pere va arribar al **parc del Bon Retir**
i va veure que s' apropava al palau reial.
Com tenia molt ben pensat el seu pla,
va caminar cap al palau sabent que tot aniria bé.

Dos guàrdies del palau que estaven a la porta.
Van parar a en Pere amb la mà i un d'ells va dir:

Guàrdia del Palau Reial:

- Alto!
Qui ets i què vols?

Pere Saputo:

- Soc un veí d'Almudèvar.
Porto un regal per a **Sa Majestat el Rei.**

Guàrdia del Palau Reial:

- Un regal?

Aquesta expressió s'utilitza com a mostra de respecte i grandesa. S'utilitza per a parlar de persones de la reialesa.

En Pere va veure a diversos cortesans a l'altre costat de la porta.
Estaven escoltant a en Pere i el guàrdia.
En Pere va aprofitar per a parlar més alt i cridar encara més la seva atenció.

Pere Saputo:

- Un regal molt especial!
La cosa més meravellosa que veureu!

El guàrdia va deixar passar a en Pere al palau.
Els cortesans i cortesanes se li van tirar al damunt.
Volien saber què era aquell regal tan meravellós.

Cortesans i cortesanes:

- Ensenya 'ns el regal!
Digues-nos que portes aquí!

Pere Saputo:

- Primer ho ha de veure Sa Majestat el Rei.
Després ho veureu vosaltres.

Ara deixeu-me passar que tinc pressa.
Vinc des de lluny i no tinc molta paciència.

Però els cortesans i cortesanes volien divertir-se
i seguien insistint a en Pere per a saber què portava al rei.

Pere Saputo:

- A veure, **arnes**, deixeu-me en pau.
No em molesteu que, com m' empenyi,
vaig corrent cap a Sa Majestat el Rei,
**li agafo l' espasa reial
i us mano per ànimes de lloguer,
perquè us quedareu sense ànima.**

Cortesà:

- Oh!
Ho heu sentit?
Quin boig tan divertit!
Sembles un **bufó**.
Et portarem amb Sa Majestat el Rei.
Segur que li fas riure.

En aquesta ocasió,
arnes no és un insecte.
En Pere utilitza aquesta
paraula per a insultar a
els cortesans i les
cortesanes. Vol dir que
són com unes bestioles
pesades.

En Pere amenaça a els
cortesans i les
cortesanes amb matar-
los amb l' espasa del rei
si no el deixen tranquil.

Un **bufó** és el mateix
que un pallaso que fa
riure a la gent.

En Pere va entrar a la sala on estava el rei.
Anava acompanyat del grup de cortesans i cortesanes.

Pere Saputo:

- **El meu rei.**
Porto un regal per a tu.

En aquesta carta que et dono,
llegiràs què és el que et porto
i d' on vinc.

En Pere li va donar la carta al rei.
El rei va llegir el contingut de la carta i va dir:

Sa Majestat el Rei:

- Véns d' Almudèvar.
I em portes tres figues eh?

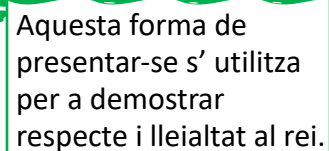
Pere Saputo:

- Així és, el meu rei.
Estan en aquesta cistella.

En Pere li va donar la cistella al rei,
que la va agafar amb cura.
El rei va obrir la cistella i només va veure una figa.
Sorprès, va preguntar a en Pere:

Sa Majestat el Rei:

- Aquí només hi ha una figa.

Aquesta forma de
presentar-se s' utilitza
per a demostrar
respecte i lleialtat al rei.

Pere Saputo:

- Doncs una figa hi ha, llavors.

Sa Majestat el Rei:

- Però a la carta diu que hi ha tres figues.

Pere Saputo:

- Doncs tres figues hi ha, llavors.

Sa Majestat el Rei:

- A veure...

La carta diu que em portes tres figues
i a la cistella només hi ha un!

Pere Saputo:

- Ah, es clar, clar.

És veritat.

Això és perquè en el camí fins aquí
jo m' he menjat les dues figues que falten.

Sa Majestat el Rei:

- Te les has menjat!

Però com has fet això?!

Pere Saputo:

- Doncs molt fàcil, el meu rei.

Ho he fet així...

I mentre en Pere deia l' última frase
es va apropar a la cistella que tenia el rei a les mans
i va agafar l' última figa per a ficar-se-la a la boca.

Els cortesans i les cortesanes al principi es va quedar callats.
Però, a els pocs segons,
tots es van començar a riure.
Els havia agradat molt la broma
que li havia fet al rei.
En Pere sabia que tots s' anaven a riure.

El rei, que s' havia quedat molt sorprès,
també va començar a riure al cap de poca estona.
Va felicitar a en Pere Saputo per la broma i li va dir:

Sa Majestat el Rei:

- Ha estat una broma molt divertida.
Per cert, com et dius?

Pere Saputo:

- Em dic Pere Saputo.

Sa Majestat el Rei:

- Doncs bé.
Pere, queda 't diversos dies aquí en el palau reial.
No surtis sense que t' ho digui jo
i demana el que vulguis a qui vulguis.

Sa Majestat el Rei:

- Ja m' heu escoltat, cortesans i cortesanes!
Teniu que atendre bé a aquest home tan graciós.
Tot el que necessiti, li ho doneu.

La gent del palau creia que en Pere era un bufó perquè feia bromes, acudits i entretenia a tots. Però moltes persones també es van adonar que en Pere era molt intel·ligent i sabia moltes coses.

Les dames de palau l' estimaven molt.
Es reien i jugaven amb ell.

I en Pere treia tot el partit que podia, que no era poc.

Algunes dames van conèixer més a en Pere i van veure que era més savi del que semblava. Aquelles dones l' estimaven encara més i tenien converses amb ell sobre altres homes i dones del palau.

El rei també se'n va adonar que en Pere era molt savi.
Un dia, va convidar a en Pere a menjar amb ell.
Hi havia preparada una taula molt llarga amb molt menjar i beguda.

Aquesta expressió significa que en Pere feia felices a les dames de palau i elles li ho agraïen amb favors.

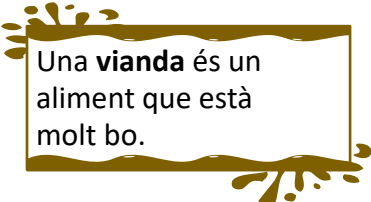
Sa Majestat el Rei:

- Mira quina taula Pere.

Tot el menjar és de diferents parts d' Espanya.

No hi ha cap aliment de fora del país.

Creus que hi haurà algun altre rei en el món amb tantes **viandes** del seu país a sobre de la taula?

Una **vianda** és un aliment que està molt bo.

Pere Saputo:

- Crec que no, el meu rei.

Espanya és el regne amb més aliments del món.

Tenim molts tipus d' aliments

i de molt bona qualitat.

I, encara la taula està plena de bons aliments, falten alguns que jo sí que tinc quan vull i són també viandes.

Fins i tot més rics que alguns que veig aquí.

Sa Majestat el Rei:

- Ah sí?

Quines viandes falten a la meva taula?

Pere Saputo:

- Moltes.

I totes són de la meva terra: Aragó.

Per exemple, el meu rei no menja pa d' Andorra i d' Osca.

A què no?

Sa Majestat el Rei:

- No.

Pere Saputo:

- Doncs jo sí.
I tampoc menges carner dels Monegres.

Sa Majestat el Rei:

- No.

Pere Saputo:

- Doncs jo sí.

El rei d' Espanya ha tastat les truites
dels rius Cinca i Troncet?

Sa Majestat el Rei:

- Doncs no, la veritat.

Pere Saputo:

- Doncs jo sí.
I suposo que tampoc hauràs tastat els naps de Mainar.

Sa Majestat el Rei:

- No.

Pere Saputo:

- I el card i l' escarola d' Alcanyís?

Sa Majestat el Rei:

- No ho sé, la veritat...

Pere Saputo:

- Jo sí.

Són molt sanes i estan molt gustoses.

Com tantes altres coses de la meva terra:

- el formatge de Torxó,
- l'oli de Fornes,
- el raïm de Ràfals,
- les cireres de Montsó i la Torre del Compte,
- les figues de Maella,
- les granades de Fraga,
- les olives negres i curades de la **Terra Baixa**
- i fins i tot l'aigua del riu Gállego o del riu Cinca.

Sa Majestat el Rei:

- Com està l'aigua d'aquells rius?

Pere Saputo:

- És aigua estupenda per a beure.
És aigua molt neta, clara i suau.

Les persones la beuen del riu amb les seves mans
i ningú pateix malalties després de beure-se-la.

Sa Majestat el Rei:

- **Vaja, vaja...**

Tot això està molt bé Pere,
però no has anomenat cap bon vi.

Aquesta és una expressió de sorpresa que s' utilitza quan algú et sorprèn.

Pedro Saputo:

- Tens raó.

A Aragó hi ha vins molt bons,
però els d' Andalusia són els millors.

Encara així, la gent d' Aragó
també fem bon vi.

La pròxima vegada et portaré vi
del camp de Carinyena.

Ja veuràs quin vi tan bo!

Sa Majestat el Rei:

- **Bé, m' alegra que el meu regne d' Aragó
sigui un paradís de la terra pel seu menjar.**

Alguns aliments que deies ja els havia sentit.

Fins i tot alguns els he menjat aquí, a la meva taula.

El rei mostra respecte per Aragó i el seu bon menjar, però pensa que en Pere ha exagerat una mica.

Son aliments molt gustosos i bons,
però crec que has exagerat una mica.

Pere Saputo:

- No he exagerat, el meu rei.

T' asseguro que a Aragó hi ha molta qualitat.

Els aragonesos i les aragoneses cultiven la terra,
cuiden els animals i treballen els aliments
amb molt d' esforç i amor.

A Aragón volem ser els millors

i servir tan bé com sigui possible a la nostra terra
i al nostre rei!

En Pere va dir l' última frase molt seriós i amb fermesa.

El rei estava molt content amb el que escoltava.

Cada vegada confiava més amb en Pere.

Ho apreciava tant que el convidava al seu despatx
per demanar-li consells sobre **assumptes del regne.**

Passaven els dies i en Pere veia la vida en el palau reial.

Tothom volia aprofitar-se del rei.

Sobretot els ministres, consellers

i alguns cortesans.

Sempre deien mentides.

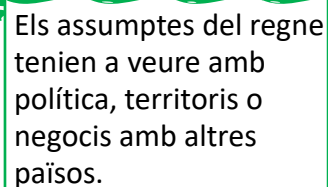
En Pere veia que els pitjors enemics del país

estaven dintre del palau reial,

enganyant i mentint al rei.

Volia expulsar a tots d' allà,

però estava sol i no tenia ganes de baralles.

Els assumptes del regne
tenien a veure amb
política, territoris o
negocis amb altres
països.

Així que, un dia, cansat d' estar a palau,
va parlar amb el rei:

Pere Saputo:

- El meu rei.
M' agradaria tornar a Aragó, si et sembla bé.

Fa un any li vaig prometre a la Mare de Déu del Pilar
que tornaria a Saragossa.

Dintre d' unes setmanes són les **festes del Pilar**.

Sa Majestat el Rei:

- Oh! Quina llàstima.
Has estat un bon home, Pere.

Per descomptat que pots anar a la teva terra.
Tinc enveja dels aragonesos i les aragoneses
per tenir tan a prop a nostra senyora la Mare de Déu del Pilar.

Vés-te'n quan vulguis,
però avisa 'm amb temps.
Vull que t' emporti 's unes cartes meves
al capità general i **virrei** d' Aragó.

Pere Saputo:

- El meu rei, m' agradaria anar-me demà mateix.
No necessito quedar-me més temps aquí.

El **virrei** és la persona que governa un lloc concret en nom del rei. Per exemple, el virrei d' Aragó, governa en el territori aragonès en nom del rei.

Sa Majestat el Rei:

- Està bé.
Vés-te'n demà quan vulguis.
Escriuré avui aquestes cartes.

Sempre que vulguis tornar per aquí,
seràs benvingut.
Qualsevol cosa que necessitis,
demana-me-la i té la donaré.

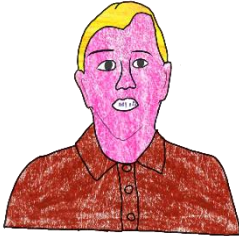
En Pere va agrair les paraules del rei
i va **besar la seva mà.**

Es va acomiadar d' alguns amics i amigues
que havia fet en el palau reial.

Va agafar el seu equipatge, les cartes del rei
i va sortir del palau reial, en direcció a Saragossa.

El besamans és una forma de saludar a una persona. Com el seu nom indica, la salutació consisteix en besar el dors de la mà. Era una salutació que s' utilitzava en cerimònies de la reialesa.

INFORMACIÓ D' EN JOSEP LLUÍS:

Hans Jakob Christoph Von Grimmelshausen

va ser un escriptor que va nasqué a Alemanya l' any 1621 i va morir l' any 1676.

Va ser un escriptor molt important i va escriure la novel·la picaresca "Simplicius Simplicissimus".

En aquesta obra explica una història semblant a la d' aquest capítol, però amb ulls de vaca molt gustosos, en lloc de figues.

La **Venda de l' Esperit Sant** era un lloc molt conegut a Madrid, perquè hi havia berenadors pels ciutadans i les ciutadanes.

És un lloc que està molt a prop de la plaça de bous de "Les Vendes".

El **parc del Bon Retir** o parc del Retir eren els jardins del palau reial fa anys.

Avui en dia és un parc molt gran en el centre de Madrid que té edificis, escultures, fonts, plantes, arbres i llacs que es poden visitar.

La **Terra Baixa** és com s' anomenava al Baix Aragó, que és una zona de la comunitat autònoma d' Aragó en la que hi ha diverses comarques: Baix Aragó, Baix Martí, Andorra-Serra d' Arcs, Baix Aragó-Casp, Matarranya i Ribera baixa de l' Ebre i altres pobles.

Les **festes del Pilar** són a l' octubre. El 12 d' octubre de cada any es celebra el dia de la Hispanitat i de la Mare de Déu del Pilar. És la patrona d' Espanya a la religió cristiana.